

Interpellation från Lars Dahlberg (S) om att ägarstyrning utan verktyg inte är någon ägarstyrning

Efter att jag lagt en skrivelse i Produktionsutskottet om oron för att andelen vårdrelaterade infektioner inte minskat på landstingets sjukhus de senaste två åren, svarade förvaltningen (LSF) att det inte ankom på produktionsutskottet att agera i dessa frågor. Vidare svarade förvaltningen att HSF för närvarande ser över landstingets handlingsprogram för patientsäkerhet, och att produktionsutskottet kan följa sjukhusens arbete via ägardialogen.

Förvaltningens svar gav mig huvudbry av flera skäl. Dels för att svaret anger att produktionsutskottet – som har i uppgift utöva ägarstyrning och bl a följa upp att sjukhusen följer landstingets policydokument och regelverk, exempelvis handlingsprogrammet för patientsäkerhet – inte skall agera när sjukhusen brister mot just nämnda regelverk. Dels då ägardialogen är ett informellt samtal mellan representanter från produktionsutskottet tillsammans med tjänstemän från LSF och respektive verksamhets ledning. Detta sker två till fyra gånger per kalenderår, och samtalet syftar inte till att ålägga verksamheterna åtgärder för eventuella brister. Den största förvåningen var ändå att förvaltningen inte alls besvarade min begäran att LSF skulle ta ett helhetsgrepp på problemen med vårdrelaterade infektioner och ta fram förslag till hur bristerna skulle kunna åtgärdas.

Efter november månads sammanträde med produktionsutskottet tog vårt kansli kontakt med HSF för att få svar på frågan om andelen vårdrelaterade infektioner för respektive sjukhus. Svaret vi fick från HSF var att dessa uppgifter saknades. Vidare uppmanades vi att själva kontakta varje sjukhus om vi ville få fram dessa uppgifter.

Plötsligt stod det klart varför landstinget inte lyckats minska andelen vårdrelaterade infektioner. Hur skulle det kunna göras när varken beställaren (HSF) eller ägaren (LSF) har uppgifter om respektive verksamhet eller anser att den har möjlighet att agera. Istället för att agera skickas bollen fram och tillbaka mellan beställaren och ägaren med förvaltningarna i mitten som ofrivilliga lekledare. Den ena förvaltningen saknar möjlighet och den andra vill inte agera. Hur skall politiken kunna utöva ägarstyrning under dessa omständigheter?

Med anledning av den redovisade hanteringen vill jag fråga ansvarigt landstingsråd:

- Hur skall Produktionsutskottet kunna fullgöra sina åtaganden, d v s följa upp kvaliteten i leveransen av vård från sjukvård i egen regi, när det saknas förvaltningsstöd för arbetet?
- Hur effektivt verktyg är Produktionsutskottet för ägarstyrning om det saknas möjligheter att följa upp kvaliteten i vården annat än genom informella samtal med respektive ledning fyra gånger om året?
- Anser du att ägardialogen skall fortsätta vara ett informellt samtal eller anser du att den skall bli ett formellt verktyg för ägarstyrning med tydliga åtgärdskrav och protokollförda möten?
- Anser du att LSF ska ge produktionsutskottet stöd att fullgöra utskottets åtaganden?

Stockholm den 1 december 2011

Lasse Dahlberg (s)